

SOTA EL GEL

T'he après només del color de la teva pell al sol.
Damunt nostre, tones de llum. I t'acaronó
com aquella nau que ara travessa lenta
la badia.

I sé que aquest record
resistirà l'hivern. Com un llac congelat.
Hi caminaré fort, hi clavaré els ganivets
de patinar. No s'esberlarà.
Mira l'estiu sota el gel.

CINEGÈTICA

A l'habitació d'aquell hotel
penjava sobre el llit un quadre
on un llebrer mossegava el coll d'un cérvol.

També tu i jo vam caçar-nos.
No per a massa temps: fallen les baules
i sempre s'esfilagarsen per algun racó
les xarxes.

I només m'han quedat als records
com als llençols,
senyals de lluita.
I no sé qui dels dos el llebrer,
i qui el cérvol.

LA LLUITA

Fereix el cos el fred i és un insult
a la nuesa. La malaltia,
tres o quatre graus de febre.
Una poma sense mossegar, la gana,
i contemplar el mar, la set.
La desmemòria, unes tisores,
i una distància igual feta que per fer,
el camí. La por,
un bosc enorme que crepita i fum
i cérvols que fugen amb les banyes flamejant.
La desamor, una gerra que es buida
trabucada. I fruita
a les capçades no collida,
els somnis.
Nosaltres, contra tot això
la lluita.

ÉS DE NIT I FEM TRAJECTE

És de nit i fem trajecte.
Els peus cecs sobre el camí.
Som tot paraules però no diem res.
Veiem trencar-se el mar a l'escullera
com si no fos res nostre.
Potser vindrà la llum que esperem
amb el nou dia. Ahir no, però,
ni abans d'ahir, ni l'altre,
i ja fa molt.

NILÒTICA

L'amor
va ser escalar la flor d'una palmera
fins on arrenca l'ibis blanc el vol.

Però vam fer el niu a l'aigua.
Té pell de cocodril
i dues rengleres d'esmolats ullals,
el temps. Entre els nenúfars
sempre fa que dorm.

Vivim en un riu on tot és devorat
o desemboca.

A VEGADES TOT SE'T FA CONFÚS

A vegades tot se't fa confús
com en aquella Síria en guerra
descrita per Ammià Marcel·lí a les *Històries*.
En tu també cremen castells,
s'enfonsen naus i moren prínceps.
Se t'extravien al desert
les tropes.
En cap ciutat no et sents segur,
i els camins són vies entre camps d'arbres talats.
Demanes asil a qui, com tu,
ho ha perdut tot,
i des d'una finestra veus surar per l'Eufrates
un cos inert, sageta al mig del pit,
l'amor que tenies.

SÍSIF

Empenyo rost amunt aquells records
fets pedra enorme roc
rodoladís. Camí gastat
del cràter. I les mans escàpoles
al cim.

I recomenço l'impossible oblit
perquè al dolor s'hi han enredat raïms
i el gust del vi, l'heura en flor dels plaers,
els paisatges del mar
i el cant del muetzí.

LA CAIXA NEGRA

He sortit a perfumar el meu cos
de l'altre que m'espera.

M'he afaitat bé:
la mandíbula és terreny de bes.

Miro l'hora. La meva solitud
camina cap enrere.

Si ara fos un avió i m'estavellés,
us encegaria, en obrir la meva caixa negra,
tanta llum.